

[Vestergaard Eriksen.]

forhandlingsret, men da landets økonomi i vid udstrækning er påvirket af de overenskomster, som parterne indgår, må det være klart for enhver, at regering og folketing må koordinere den økonomiske politik med de naturlige krav og ønsker, som arbejdsmarkedets parter har. En sådan koordinering har de hidtidige regeringer forsømt, og folkeunionen må derfor opstille som en forudsætning for at medvirke til de af regeringen foreslåede indgreb over for arbejdsmarkedets parter, at man fremover i god tid før overenskomstforhandlingernes påbegyndelse optager forhandlinger med parterne og orienterer dem om, hvilke planer der foreligger for økonomiske foranstaltninger, således at overenskomsterne kan aftales på et realistisk grundlag og ikke som hidtil, hvor parterne har været nødsaget til at tage højde for regeringsindgreb, der udhuler de opnåede forbedringer.

For så vidt angår lovforslaget angående godtgørelse for dyrtiden, kan folkeunionen principielt tilslutte sig det, idet vi dog gerne havde set, at man i stedet for en kontant udbetaling på 100 kr. pr. måned havde modregnet beløbet i skatten.

Om lovforslaget om avancestop og prisdæmpende aftaler vil jeg sige, at det just ikke er folkeunionens livret, men vi erkender, at det må indgå som et led i indkomstpolitikken, og vi kan derfor, om end modstræbende, stemme for det.

Vedrørende lovforslaget om ændring af vægtafgiften for hyrevogne kan vi fuldt ud tilslutte os det. Det samme gælder lovforslaget om reguleringspristallet.

De øvrige lovforslag, vi behandler her i dag i denne sammenhæng, er vi ikke ovenud begejstret for, men vi vil afvente udvalgsbehandlingen, inden endelig stilling tages. Vi mener, at de lovforslag, der er fremsat her, virkelig fortjener at komme til udvalgsbehandling, så landets befolkning ikke bliver kastet ud i at skulle tage stilling til det ved et folketingsvalg snarligt. Jeg vil lige i denne forbindelse nævne, at jeg forstår

på de ordførere, der har talt, at der er et flertal for forhandlinger om disse lovforslag. Så må det være en tung byrde for fremskridtspartiet at påtage sig, hvis vi, efter at disse lovforslag har været behandlet her, skal til valg for 150-200 mill. kr. Jeg tænker ikke på partierne til venstre i salen, de er jo så begejstrede, uanset hvad det koster.

Det står nu mere og mere klart for befolkningen, at en grundlovsændring er nødvendig, idet et folketing bør sidde i 4 år ad gangen med den ventil, at hvis f.eks. 2/3 af tinget stemmer for, at nyvalg afholdes i utide, kan dette ske. Men ellers skal der være arbejdsro i 4 år. En statsminister bør ikke ene kunne udskrive valg, heller ikke selv om regeringen kommer i mindretal. Så må regeringen gå og en ny dannes. En sådan grundlovsændring vil folkeunionen arbejde for.

De sidste år og ikke mindst det sidste har klart vist, at det er umuligt at få virkelig arbejdsro til et sagligt lovgivningsarbejde, når der til stadighed hænger trusler om valg over hovedet på folketinget. Det har vi oplevet i det sidste år og ikke mindst fra denne sals venstre side. Dette er uholdbart for folketinget og for en saglig og fornuftig lovgivning, og da vi først kan få ændret dette ved en ny grundlov, er det bl. a. folkeunionens opgave at medvirke til og henstille, at man indtil da prøver at følge denne arbejds gang. Dette havde jeg troet og håbet at statsministeren var indstillet på.

Det er ikke et valg, landet trænger til nu, og det er heller ikke det, flertallet i befolkningen ønsker. Det er handling. Mener den nuværende regering imidlertid, at den ikke kan fortsætte, er der ikke noget til hinder for, at den kan træde tilbage, uden at der udskrives nyvalg, og i den virkelig alvorlige krise, landet befinder sig i nu, vil det nok være bedst, hvis regeringen ikke kan fortsætte, at man prøver, hvilket der også har været mange opfordringer til både herinde og ude i landet, at lægge an til forhandlinger omgående for at finde basis for en regering på så bredt et grundlag som muligt. Folke-